

Μεγάλη Πέμπτη

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σήμερα, Μεγάλη Πέμπτη, η Εκκλησία μας επιτελεί ανάμνηση του ιερού Νιπτήρος, του Μυστικού Δείπνου, της προσευχής στον κήπο της Γεθσημανής και της προδοσίας από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη.

Πλησιάζει η εορτή των αζύμων, που γινόταν ουσιαστικά σε ανάμνηση της εξόδου του λαού από την Αίγυπτο, και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούν ευκαιρία να θανατώσουν τον Ιησού, όμως φοβούνται το λαό. Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης τους πλησιάζει και διαπραγματεύεται την αντιμισθία της παράδοσης.

Σύμφωνα με την επιθυμία του Διδασκάλου Ιησού Χριστού, ο οποίος τούτο το Πάσχα θέλει να είναι μαζί με τους μαθητές του, αυτοί καλούνται να ετοιμάσουν το κατάλυμα για το δείπνο. Ο Ιησούς προαναγγέλει, κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου ότι ένας από τους μαθητές θα είναι «ο παραδιδούς» Αυτόν.

Ο Ιωάννης, πέφτει στο στήθος του Κυρίου και καθώς και οι άλλοι μαθητές, διερωτάται: «ποιος μπορεί να κάνει τέτοια πράξη»; Ταυτόχρονα, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης ερωτά: «μήπως εγώ, Κύριε;» και στη συνέχεια λαμβάνει το βαμμένο ψωμί στο κρασί και φεύγει βιαστικά. Κατόπιν τούτου, ο Δεσπότης Χριστός παραδίδει τα Άχραντα Μυστήρια και καλεί τους μαθητές «Λάβετε φάγετε... «Πίετε εξ αυτού πάντες», «τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνησιν». «Οσάκις γαρ αν εσθίετε τον άρτον τούτον, και το ποτήριον τούτο πίνητε, τον εμόν θάνατον καταγγέλετε, την εμήν ανάστασιν ομολογείτε».

Πριν ο Ιησούς αναχωρήσει για τον κήπο της Γεθσημανής, αφήνει τεκμήριο στους πιστούς την αρχιερατική προσευχή. Εκεί δηλώνεται η αγωνία Του, ως τέλειου ανθρώπου με τα αδιάβλητα πάθη της ανθρώπινης φύσης. Τα γεγονότα της ημέρας ολοκληρώνονται με το φιλί της προδοσίας και τη σύλληψη του Διδασκάλου στον κήπο της Γεθσημανή, που ελληνικά σημαίνει ελαιοτριβείο.

Σήμερα το πρωί, τελείται Εσπερινός συνδεδεμένος με Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. Στην Προσκομιδή ο Ιερέας ετοιμάζει δύο μερίδες του Χριστού. Μία για την τελούμενη Θεία Λειτουργία και μία δεύτερη, την οποία διατηρεί επί της Αγίας Τραπέζης καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, για τις έκτακτες ανάγκες μεταλήψεως των πιστών.

Ένεκα της παρατεταμένης περιπέτειας της πανδημίας, καθώς και άλλων δοκιμασιών που ταλανίζουν την ανθρωπότητα, συνειδητοποιούν οι πιστοί τη δύναμη της μεταλήψεως της Θείας Ευχαριστίας ως ενίσχυση, στήριξη και κυριολεκτικά φάρμακο αθανασίας. Το κοινό Ποτήριο των Αχράντων Μυστηρίων μας ενώνει με τον Θεάνθρωπο Λυτρωτή και μεταξύ μας, ως Σώμα Χριστού όλοι οι πιστοί.

Απόψε, τελείται στην Εκκλησία ο όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής, δηλ. η ακολουθία των Παθών του Κυρίου. Μέσα από τους ύμνους και τις δώδεκα ευαγγελικές περικοπές, εκτυλίσσονται όλα όσα συναποτελούν το θείο πάθος: οι εμπτυσμοί, τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, οι ύβρεις, οι γέλωτες, η πορφυρά χλαίνα, ο κάλαμος, ο σπόγγος, το όξος, οι ήλοι, δηλ. τα καρφιά, η λόγχη και προπάντων ο σταυρός και ο θάνατος, τα οποία «δι ημάς εκών κατεδέξατο» ο Κύριος.

Κατά τη διάρκεια της εσπερινής ακολουθίας, γίνεται η περιφορά του Εσταυρωμένου και η τοποθέτησή του στο σολέα, δηλ. στον Κυρίως Ναό, για προσκύνηση. Παράλληλα, θυμούνται οι πιστοί την ομολογία του Ληστή, ο οποίος με το «μνήσθητι μου, Κύριε» έβαλε κλειδί κι άνοιξε τον Παράδεισο, σύμφωνα με τη βεβαιότητα των λόγων του Κυρίου επί του Σταυρού, ο οποίος «εκτείνας» τα χέρια του συγχώρεσε τους πάντες.

«Σήμερον ο Ιούδας, καταλιμπάνει τον Διδάσκαλον και παραλαμβάνει τον Διάβολον».

«Σήμερον ο Ιούδας, παραποιείται θεοσέβειαν και αλλοτριούται του χαρίσματος, υπάρχων μαθητής γίνεται προδότης».

«Σήμερον κρεμάται επί ξύλου ο εν ύδασι την γην κρεμάσας... ο Νυμφίος της Εκκλησίας... Προσκυνούμεν σου τα πάθη, Χριστέ... δείξον ημίν και την ένδοξόν σου Ανάστασιν».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου